

Kocsis Klára

zaci

kölcsönkérem a kakukkos óráját néni
amelyik az ócska konyhakredenc
és a plafonra fölrajzszögezett
legyektől zümmögő légyapapír közt
a földbe döngölt nyárikonyha falán
neorealista felkiáltójelként látható
zaciba csapnám a kakukkos óráját
ha nem haragszik néni
ezen a világvégi tanyán úgy sincs
miért mérni az időt
ahol szájaktól elvont két falat közt
szüntelen éhség az óramutató
nem lopom el az óráját ne féljen néni
csak szépen kérem szó-pisztolyom
szelíden tarkójának nyomva
csak kölcsönbe könyörgök néni
hogy berakhassam a zaciba a jövő zálogaként
az ócska konyhakredenc
és a legyektől zümmögő légyapapír közé
beszorított életem

liliomos

virágok gyöngye gyöngyök virága
orrhegyen billegő könnycsepp
mért gondolod testvér hogy a bánat
holnapra vállunkon könnyebb

szépe a völgynek hercegek éke
Imre kezében szent jövő
virággal vívó cunami árján
tört liliom vízen pördülő

hegedű sikongj dobok dumjatos
vonul föld alá a vert sereg
csontod húsuljon vezérünk éledj
egy csonkolt nép várván kesereg

